

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Tuesday, 19 March 2019 04:34 - Last Updated Wednesday, 20 March 2019 00:08

'ஊழ இலக்கியமும் பிணசு சோதனை விமர்சன மரபும்' என்னும் மொரு கட்டுரையை அனலோஜன் பாலகிருஷ்ணன் எழுதியிருக்கின்றார் (<https://www.jeyamohan.in/119092...>) அதனை எழுத்தாளர் ஜெயமகோகன் தன் வலைப்பதிவில் மறுபிரசுரம் செய்து தட்டிக்கொடுத்து இருக்கின்றார். இளம் எழுத்தாளரைத் தட்டிக்கொடுத்து ஆதரிப்பது நல்ல விடயமே. அக்கட்டுரையின் ஆரம்பத்தில் அவர் எழுதிய பின்வரும் கருத்துகளைக் கவனியுங்கள்:

"தனிப்பட்ட வாழ்க்கையில் அலகைக் கழிப்பும் துயரம் நிறைந்த அனுபவமும் இருந்தால் நல்ல இலக்கியம் பிறக்கும் என்பது பொதுவான நம்பிக்கை. டால்ஸ்டாய், ஜெயமகோகன், ஷோபாசக்தி, மிலன் குந்தரோ, ஹனீப் குரேஷி வரை அதற்கான முன்னோடிகள் இருக்கிறார்கள் தான்."

ஷோபாசக்தி, ஜெயமகோகன் ஆகியோர் தமிழ் இலக்கிய உலகில் முக்கிய படபாளிகள். ஆனால் அவர்களை டால்ஸ்டாயுடன் ஒரே தட்டில் வைத்து ஒப்பிட முடியுமா? சிறிது அதிகமாகத் தெரியவில்லையா?

இலக்கியமென்பது அலகைக் கழிப்பு உள்ளவர்களாலும், அவ்விதமில்லாதவர்களாலும் படக்கையும்தான். அவர்களை வரிசைப்படுத்துகையில் அவர்களுடைய படபாளிகளின் சிறப்பின் அடிப்படையில் குறிப்பிடுவதே சிறந்தது. வெகுசனப்பத்திரிகையில் பலவற்று வாழ்க்கைப்போராட்டங்களில் சிக்கி, உழைப்புகாக மரமக்கதைகள் படக்கையும் எழுத்தாளர் ஒருவரையும் டால்ஸ்டாய்க்குப் பக்கத்தில் வைத்து இவ்விதமான கபற்றின் அடிப்படையில் கபற்றினால் ஏற்றுக்கொள்வீர்களா?

தனிப்பட்ட வாழ்க்கையில் அலகைக் கழிப்பும் துயரமும் நிறைந்த அனுபவமும் இருந்தால் நல்ல இலக்கியம் பிறக்கும் என்பதை மட்டும் காரணமாக வைத்து இவ்விதமாக ஒப்பிட முடியுமா? இதனை வாசிக்கும் ஒருவருக்குக் கட்டுரையாளர் இந்த ஒரு விடயத்துக்காக மட்டும் இவ்விதமொரு வரிசையைச் சூட்டிக்காட்டுகின்றார் என்பது புலப்படாது. டால்ஸ்டாய் என்னும் படபாளியின் படபாளிகளுக்கு ஈடாக ஏன் படபாளிகளும் ஒப்பிடப்பட்டு இருக்கின்றார்கள் என்றதான் புலப்படும்.

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Tuesday, 19 March 2019 04:34 - Last Updated Wednesday, 20 March 2019 00:08

இதுபோல இன்னும்பொரு வரிசை: "அதநேரேம் லெளகீ க உலகில் அலகைக் கழிப்பு இன்றி அகத்தத்தளிப்பில் நல்லிலக்கியம் படதை தவர்களும் இருக்கிறார்கள் தான் . ஆ.மாதவன் , சூந் தராமசாமி, பிமணி, அ.முத்துலிங்கம் , இமயைம் , கலாமகோகன் என்று ஒரு வரிசையை அதற்குச் சொல்லமுடியும் . அலகைக் கழிப்பும் அனுபவங்களின் சிறிவும் ஒருபோதும் இலக்கியத்தின் முக்கிய அடிப்படையாகக் கொள்ள இயலாது." இவ் விதமான மயக்கத்தினதை தரும் இன்னும்பொரு வரிசை இது.

இதற்குப் பதிலாகக் கட்டுரையாளர் மறேபி எழுத்தாளர்களின் படபைப்புகளின் உள்ளடக்கம் , மொழி, பாத்திரப்படபைப்பு போன்ற அம்சங்களின் அடிப்படையில் ஒப்பிட்டுக் கலாம் . மலே உள்ள ஒப்பிடுதலில் கட்டுரையாளர் புரிந்துள்ள தந்திரம் என்னவென்றால்? அக்கற்றுகள் இரண்டிலும் கட்டுரையாளர் மறேபி படபைப்பாளிகளின் படபைப்புகளை வதைத்து அவர்களை ஓரே தட்டில் வகைக்கவில்லை. 'தனிப்பட்ட வாழ்கையில் அலகைக் கழிப்பும் துயரம் நிறைந்த அனுபவம் உள்ளவர்கள் , அவ் விதம் இல்லாதவர்கள்' என்னும் அடிப்படையில் 'மட்டுமே குறிப்பிட்டிருக்கின்றார் . ஆனால் கட்டுரையை வாசிக்கும் ஒருவருக்கு அவர்கள் அவர்கள்தம் எழுத்துகள் காரணமாக ஒப்பிட்டுப் பட்டிருக்கின்றார்கள் என்னும் கருத்து மயக்கத்தினதை தரும் கற்றுகள் இவை. ஏற்கனவே இவர்கள் சிறப்பான எழுத்தாளர்கள் என்று தீர்மானித்துவிட்டு, மறேபி கற்றுகளின் அடிப்படையில் (அவர்களின் படபைப்புகளின் சிறப்பின் அடிப்படையில் அல்ல) அடிப்படையில் அவர்களை ஒப்பிட்டுக் கின்றார் .

இக்கட்டுரை முழுவதும் இலங்கதை தமிழ்ப்படபைப்புகள் பற்றி, இலங்கதை தமிழ் விமர்சகர்கள் பற்றிய போதிய ஆய்வுற்று, ஜெயமகோகன் , மு.தளையசிங்கம் போன்றோர் வகைக்கும் , வதைத்த கருத்துகளின் அடிப்படையில் , இலக்கியக்கோட்பாடுகள் பற்றிய சொற்பதங்களை அதிகம் பாவித்து சொற் சிலம்பொடியிருக்கின்றார் அனோஜன் பாலகிருஷ்ணன் . வாசிக்கையில் பெரும் மலபைபை ஏற்படுத்தும் . முடிவில் இவர் ஆடியிருப்பது சொற் சிலம்பமே தவிர வேறெல்ல என்பது புலப்படும் .

மலேமும் ஈழத்தமிழ் இலக்கியம் மொழி, வட்டாரவழக்கு, சமீக, அரசியல் மற்றும் பொருளாதாரச் சமீக அடிப்படையில் வித்தியாசமானது. தமிழக எழுத்தாளர்கள் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியங்களைத் தமிழகச் சமீகலில் வதைத்து எடைபோடுகின்றார்கள் . அது தவறு.

பேராசிரியர் கலைசபதி ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தில் மட்டுமல்ல, உலகத்தமிழ் இலக்கியத்தில் முக்கியமான திறனாய்வாளர் . மார்சியத் தத்துவத்தின் அடிப்படையில் படபைப்புகளை அணுகியவர் . இலக்கியமென்றால் அதில் பல வேறு பிரிவுகளும் இருக்கத்தான் செய்யும் . மார்சிய இலக்கியம் ஒருவகை. அவ்வகை இலக்கியமும் இலக்கியத்தின் ஒரு பகுதி என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் கலைசபதி பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் 'கலைசபதி ஏன் ஓர் விமர்சகர் இல்லா என்பதை மலே குறிப்பிட்டாகிவிட்டது. அவர் சமீகத்தை அளக்க இலக்கியத்தையென்பது மூன்றை தாரே தவிர இலக்கிய விமர்சகர் 'இல்லை' என்று குறிப்பிடுகின்றார் கட்டுரையாளர் . கலைசபதி ஏன் ஓர் விமர்சகர் இல்லை என்பதை மலே குறிப்பிட்டாகிவிட்டது என்பது தவறானது. மலே எங்கும் அவ் விதம் குறிப்பிடப்படவில்லை. மு.த கலைசபதியை விமர்சிக்கின்றாரே தவிர , கலைசபதியை விமர்சகர் அல்லர் என்று எங்கும் குறிப்பிடவில்லை. அனோஜன் பாலகிருஷ்ணனே இக்கற்றை இக்கட்டுரையில் முன் வகைக்கின்றார் .

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Tuesday, 19 March 2019 04:34 - Last Updated Wednesday, 20 March 2019 00:08

மார்க்சியக் கட்சியில் இருப்பதால் தரமான இலக்கியங்களைப் படகைக் கமுடியாதா? நோபல் பரிசு பெற்ற மகைக் கல் ஷொல்காவ் கட்சிக் காரர் . நோபல் பரிசையும் பெற்றவர் . மார்க்சிம் காரக்கி அத் தகையவர் . கட்சிக் காகத் தன் கலை, இலக்கியச் செயற்பாடுகளை முன் வைத்தவர் . அவரது 'தாய்' இன்று உலக இலக்கியங்களில் ஒன்றாகக் கொண்டாடப்படுகின்றது.

மறேபடி கட்டுரையில் அனோஜன் கஹிய விடயங்கள் ஒவ்வொன்று பற்றியும் ஒவ்வொன்றாக என கருத்துகளைத் தொடர்ந்தும் பதிவு செய்வனே . நீங்களும் உங்கள் கருத்துகளைப் பதிவு செய்யுங்கள் . உங்கள் கருத்துகளை அனோஜன் பாலகிருஷ்ணனின் கட்டுரையின் உள்ளடக்கத்தின் அடிப்படையில் கற்றுங்கள் .

00000000000000000000 00000000 0000000000000000 :

Vadakovay Varatha Rajan தி ஜானகிராமன் , சட்டநாதன் சங்கைஆழியான் , இ .மருகையன் , வண்ணநிலவன் ,கி. ராஜநாராயணன் , தகளி சிவசங்கரப்பிள்ளை ---- ஆகியோர் சொந்த வாழ்க்கையில் அழகைக் கழிப்பும் துயரமும் நிறைந்தவர்களா ?

Giritharan Navaratnam இலக்கியமென்பது அலகைக் கழிப்பு உள்ளவர்களாலும் . அவ் விதமில்லாதவர்களாலும் படகைக் கமுடியும் . அவர்களை வரிசைப்படுத்துகையில் அவர்களது படப்புகளின் சிறப்பின் அடிப்படையில் குறிப்பிடுவதே சிறந்தது . வகைசனப்பத் திரிகையில் பல்வறே வாழ்க்கைப்போராட்டங்களில் சிக்கி, உழைப்புக்காக மரக்கதகைகள் படகைக் கும் எழுத்தாளர் ஒருவரையும் டால்ஸ்டாய்க்குப் பக்கத்தில் வைத்து இவ் விதமான கஹியின் அடிப்படையில் கஹினால் ஏற்றுக்கொள்வீர்களா? இங்கு ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியம் பற்றிய பதேதிய ஆய்வு, ம.த, ஜெயமகேசன் , பகீரதன் , வண்ணநிலவன் போன்ற சிலரின் எழுத்துகளின் , கஹியுகளின் அடிப்படையில் சொற் சிலம்பம் ஆடியிருப்பதையே ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை . மலேயம் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியம் மொழி, வட்டாரவழக்கு, சமீக, அரசியல் மற்றும் பொருளாதாரச் சமீக அடிப்படையில் வித்தியாசமானது . தமிழக எழுத்தாளர்கள் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியங்களைத் தமிழகச் சமீகலில் வைத்து எடைப்போடுகின்றார்கள் . அது தவறு .

Pena Manoharan கி.ரா.வதை இந்த பிரிவுக்குள் கொண்டு வந்ததனே . அவர் கரிசல் காட்பில் ...வானம் பார்த்த பமியில் பிறந்து உழன்று **Giritharan Navaratnam** சொன்னதுபோல் அலகைக் கழிப்பற்ற வாழ்க்கையை வாழ்ந்தவர் . கடந்த சில வருடங்களாகத் தான் புதுச்சேரியில் வாழ்ந்து வருகிறார் ...

Vadakovay Varatha Rajan Pena Manoharan வபேபண்ணா , கிரா .இடசைச் சுவல் கிராமத்தில் வசதியாக வாழ்ந்தவர் என்றுதான் அறிந்தனே . ஒரு பட்டியில் தான் எந்த ஒரு வலையும் செய்யவில்லை என்று கஹி உள்ளார்

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Tuesday, 19 March 2019 04:34 - Last Updated Wednesday, 20 March 2019 00:08

Kokula Ruban முற்போக்கு இலக்கிய அணி மற்றும் கலைசபதி- சிவத்தம்பி குறித்த விமர்சனங்கள் எல்லாமே முன்னம் சொல்லப்பட்டது வந்த தடாலடித் தனங்கள் தான். அனோஜன் மற்றவர்களிடம் தடேல் குறைவு என்ற குற்றச்சாட்டை முன்வைக்கும் உரிமையைப் பெற வேண்டுமாயின் அவர் சூயமாக இன்னும் நிறையைத் தடேக் கண்டடையை வேண்டும்.

Rajaji Rajagopalan அனோஜன் வளர்ந்துவரும் எழுத்தாளர் அதனால் வரவறேப்போம். ஆனால்.. (யாரப்பா இந்த ஆனால் என்ற சொல்லகை கண்டுபிடித்தது?)

Vasan Svs அரைத்த மாவையே மீண்டும் மீண்டும் அரைத்து----- இன்று இவர்கள் தொழுகின்ற மு.தளையசிங்கம் தனது 'மய்யுள்' நபலில் மய்யும்தல வாதம் கட்டுரையில் "இன்று முழு உலக இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் ஈழத்தமிழ் இலக்கியப் போக்கே தலமை தாங்குகின்றது" என்று எழுதியவர். இது குறித்து இவர்கள் எல்லோரும் 'கப்சிப்

ngiri2704@rogers.com